

[૪] યાસુરી ઈર ની મરીલી

યાઈર નામ નો એક માણસ ઝી આરાધના ભવન નો અધિકારી હેતો, આયો અને ઈશુન પોગમ પડે જાએને ઈશુ થી અરજ કરવા મંડ્યો કે મારે ઘેર સાલ , કેમકે ઈની બાર વરસ ની એક ની એક સુરી હિતી , અને વેચે મરવા પડી હિતી . ઈશુ એમ કેતોસ હેતો કે કઈનેક આરાધના ભવન ના અધિકારી ને તાંહું આવેને કેંદૂ, તારી સુરી મરે ગઈ : ગરુ ને દુઃખ નહેં આલે .” ઈશુવે ઈયુ હામળેને જવાબ આલ્યો, “નહેં સમકે, ખાલી વિશ્વાસ રાખ, તે વેચે બસે જાહે .” ઘેર મ આવેને ઈશુવે પતરસ, ચૂહન્ના, યાકૂબ, અને સુરી ન આઈ બા ને સોડેને બીજું કેનેસ પુંતાને હાતે મએ આવવા ને દેંદૂ . બદ્ હેને હારું રંવત કુટત હેંત, પુંણ ઈશુવે કેંદૂ, “ગાંગરો નહેં; ઈચે મરી નહેં પુંણ હુતી હે .” વેચ એમ જાણેને કે ઈચે મરે ગઈ હે ઈશુની મશકરી કરવા મંડ્ય . પુંણ ઈશુવે હેનો હાત હાદો, અને જોર થી કેંદૂ, “એ સુરી ઉઠ !” તર હેનો જીવ પાસો આયો અને સુરી તરત બીઠી થાઈ . ફેર ઈશુવે કેંદૂ કે એને કઈક ખાવા હારું આલો .